

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv (EU) 2017/2399

2021/EØS/30/52

av 12. desember 2017

om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til prioritering av usikrede gjeldsinstrumenter ved insolvens(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 9. november 2015 offentliggjorde Rådet for finansiell stabilitet (FSB) vilkårene for samlet tapsabsorberende kapasitet («Total Loss-absorbing Capacity»), heretter kalt «TLAC-standarden», som ble godkjent av G20 i november 2015. Målet med TLAC-standarden er å sikre at globalt systemviktige banker (G-SIB), i unionsrammen kalt globalt systemviktige institusjoner (G-SII), har den tapsabsorberende kapasiteten og rekapitaliseringskapasiteten som er nødvendig for å kunne hjelpe til med å sikre at kritiske funksjoner under og umiddelbart etter en krisehåndtering kan opprettholdes uten behov for skattebetalernes penger (offentlige midler) eller uten at den finansielle stabiliteten trues. I sin meddelelse av 24. november 2015 med tittelen «Towards the completion of the Banking Union» («På vei mot gjennomføring av Bankunionen») forpliktet Kommisjonen seg til innen utgangen av 2016 å framlegge et forslag til regelverk som ville gjøre det mulig å gjennomføre TLAC-standarden i unionsretten innen den internasjonalt fastsatte fristen i 2019.
- 2) Ved gjennomføringen av TLAC-standarden i unionsretten må det tas hensyn til det eksisterende institusjonsspesifikke minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser (MREL) som gjelder for alle Unionens institusjoner, som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁽⁴⁾. Ettersom TLAC og MREL har samme mål om å sikre at Unionens institusjoner har tilstrekkelig tapsabsorberende kapasitet og rekapitaliseringskapasitet, bør de to kravene være utfyllende deler av en felles ramme. Helt konkret foreslo Kommisjonen at det harmoniserte minstekravet i TLAC-standarden for globalt systemviktige institusjoner (heretter kalt «TLAC-minstekravet») og kvalifiseringskriteriene for forpliktelser som benyttes til å overholde nevnte standard, bør innarbeides i unionsretten gjennom endringer av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽⁵⁾, mens det institusjonsspesifikke tillegget for globalt systemviktige institusjoner og det institusjonsspesifikke kravet for institusjoner som ikke er globalt systemviktige (ikke-G-SII), samt relevante kvalifiseringskriterier bør håndteres gjennom målrettede endringer av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014⁽⁶⁾.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 345 av 27.12.2017, s. 96, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 305/2019 av 13. desember 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 14 av 5.3.2020, s. 60.

⁽¹⁾ EUT C 132 av 26.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 173 av 31.5.2017, s. 41.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 30. november 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 7. desember 2017.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

Dette direktiv, som gjelder prioriteringen av usikrede gjeldsinstrumenter ved insolvens, utfyller ovennevnte rettsakter, som foreslås endret, og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽¹⁾.

- 3) På bakgrunn av disse forslagene og for å sikre rettssikkerhet for markeder og foretak omfattet av MREL og TLAC er det viktig å sørge for rettidig klarhet om kvalifikasjonskriteriene for forpliktelser som benyttes til overholdelse av MREL og av unionsretten som gjennomfører TLAC, og å innføre passende overgangsbestemmelser slik at også forpliktelser utstedt før de reviderte kvalifikasjonskriteriene trådte i kraft, kan benyttes.
- 4) Medlemsstatene bør sørge for at institusjonene har en tilstrekkelig tapsabsorberende kapasitet og rekapitaliseringskapasitet til å sikre en smidig og rask tapsabsorbering og rekapitalisering med minimal innvirkning på den finansielle stabiliteten, samtidig som skattebetalerne rammes i minst mulig grad. Dette kan oppnås ved at institusjonene til enhver tid overholder TLAC-minstekravet, som skal gjennomføres i unionsretten ved en endring av forordning (EU) nr. 575/2013, og med et krav til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser som fastsatt i direktiv 2014/59/EU.
- 5) TLAC-standarden krever at globalt systemviktige institusjoner med visse unntak oppfyller TLAC-minstekravet med etterstilte forpliktelser som ved insolvens prioriteres etter forpliktelser som er unntatt fra TLAC («krav om etterstillelse»). I henhold til TLAC-standarden skal etterstillelse oppnås gjennom rettsvirkningene av en kontrakt («kontraksregulert etterstillelse»), lovgivningen i en bestemt jurisdiksjon («lovbestemt etterstillelse») eller en bestemt foretaksstruktur («strukturell etterstillelse»). Dersom det kreves i henhold til direktiv 2014/59/EU, bør institusjoner som kommer inn under nevnte direktivs virkeområde, oppfylle sine foretaksspesifikke krav med etterstilte forpliktelser for å redusere risikoen for rettslige krav fra kreditorer, ettersom kreditorers tap under krisehåndtering er større enn tapene de ville ha lidt ved ordinær insolvensbehandling (prinsippet om likebehandling av kreditorer).
- 6) En rekke medlemsstater har endret eller er i ferd med å endre reglene for prioritering av usikret prioritert gjeld ved insolvens i den nasjonale insolvenslovgivningen, slik at deres institusjoner kan overholde kravet om etterstillelse på en mer effektiv måte og dermed lette krisehåndteringen.
- 7) De nasjonale reglene som hittil er vedtatt, er veldig forskjellige. Fraværet av harmoniserte unionsregler skaper usikkerhet for både utstedende institusjoner og investorer og vil sannsynligvis gjøre anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet vanskeligere for institusjoner som driver grensekryssende virksomhet. Fraværet av harmoniserte unionsregler vil sannsynligvis også føre til konkurransevridning på det indre marked, ettersom institusjonenes kostnader for å oppfylle kravet om etterstillelse og kostnadene som bæres av investorene ved kjøp av gjeldsinstrumenter utstedt av institusjoner, kan variere betydelig innenfor Unionen.
- 8) I sin resolusjon av 10. mars 2016 om Bankunionen⁽²⁾ oppfordret Europaparlamentet Kommisjonen til å legge fram forslag for ytterligere å redusere risikoen for rettslige krav ut fra prinsippet om likebehandling av kreditorer, og i sin konklusjon av 17. juni 2016 oppfordret Rådet Kommisjonen til å legge fram et forslag om en felles tilnærming til prioriteringen av bankkreditorer for å styrke rettssikkerheten ved krisehåndtering.
- 9) Det er derfor nødvendig å fjerne de vesentlige hindringene for det indre markeds virkemåte, unngå konkurransevridning som skyldes fraværet av harmoniserte unionsregler om prioriteringen av bankkreditorer, og forhindre at slike hindringer og vridninger oppstår i framtiden. Følgelig er det relevante rettslige grunnlaget for dette direktiv artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte.
- 10) For mest mulig å begrense kostnadene ved overholdelse av kravet om etterstillelse og eventuelle negative følger for finansieringskostnadene bør dette direktiv gi medlemsstatene mulighet til å beholde, der det er relevant, den eksisterende klassen av ordinær usikret prioritert gjeld, som er mindre kostbar for institusjoner å utstede enn andre etterstilte forpliktelser. For å forbedre mulighetene til å krisehåndtere institusjoner bør dette direktiv likevel pålegge medlemsstatene å opprette en ny klasse av underordnet prioritert gjeld som ved insolvens bør gis høyere prioritet enn

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Ennå ikke offentliggjort i EUT.

ansvarligkapital-instrumenter og etterstilte forpliktelser som ikke oppfyller kravene til ansvarlig kapital-instrumenter, men lavere enn andre prioriterte forpliktelser. Institusjonene bør fortsatt fritt kunne utstede gjeld både i klassen av prioritert gjeld og i klassen av underordnet prioritert gjeld. Av disse to klassene, og uten at det berører andre muligheter og unntak fastsatt i TLAC-standarden for å overholde kravet om etterstilling, bør bare klassen av underordnet prioritert gjeld kvalifisere til å oppfylle kravet om etterstilling. Dette skal gjøre det mulig for institusjoner å bruke mindre kostbar ordinær prioritert gjeld til finansiering eller andre driftsmessige formål og å utstede gjeld i den nye klassen av underordnet prioritert gjeld for å skaffe midler og samtidig oppfylle kravet om etterstilling. Medlemsstatene bør kunne opprette flere klasser for andre ordinære usikrede forpliktelser forutsatt at de, uten at det berører andre muligheter og unntak fastsatt i TLAC-standarden, sørger for at bare klassen av underordnede prioriterte gjeldsinstrumenter kvalifiserer til å oppfylle kravet om etterstilling.

- 11) For å sikre at den nye klassen av underordnede prioriterte gjeldsinstrumenter oppfyller kvalifiseringskriteriene beskrevet i TLAC-standarden og fastsatt i direktiv 2014/59/EU, noe som øker rettssikkerheten, bør medlemsstatene sørge for at disse gjeldsinstrumentene har en opprinnelig avtalefestet løpetid på minst ett år, ikke inneholder innebygde derivater og ikke selv er derivater, og at den relevante kontraktsdokumentasjonen som gjelder utstedelsen, og eventuelt prospektet uttrykkelig viser til den lavere prioriteten ved ordinær insolvensbehandling. Gjeldsinstrumenter med variabel rente avledet fra en bredt anvendt referanserate, for eksempel Euribor eller Libor, og gjeldsinstrumenter som ikke er angitt i tredjestatens nasjonale valuta, forutsatt at hovedstol, tilbakebetaling og rente er angitt i samme valuta, bør ikke anses å være gjeldsinstrumenter som inneholder innebygde derivater, utelukkende på grunn av disse egenskapene. Dette direktiv bør ikke berøre eventuelle krav i nasjonal rett om å registrere gjeldsinstrumenter i utsteders foretaksregister for at forpliktelser skal oppfylle vilkårene for klassen av underordnede prioriterte gjeldsinstrumenter fastsatt i dette direktiv.
- 12) For å øke rettssikkerheten for investorer bør medlemsstatene sikre at ordinære usikrede gjeldsinstrumenter og andre ordinære usikrede forpliktelser som ikke er gjeldsinstrumenter, har høyere prioritet i deres nasjonale insolvenslovgivning enn den nye klassen av underordnede prioriterte gjeldsinstrumenter. Medlemsstatene bør også sikre at den nye klassen av underordnede prioriterte gjeldsinstrumenter har høyere prioritet enn ansvarlig kapital-instrumenter og eventuelle etterstilte forpliktelser som ikke oppfyller kravene til ansvarlig kapital.
- 13) Ettersom målene for dette direktiv, som er å fastsette harmoniserte regler for prioriteringen ved insolvens av usikrede gjeldsinstrumenter innenfor unionsrammen for gjenoppretting og krisehåndtering og særlig å øke den interne tapsdekningsordningens effektivitet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene. Særlig bør dette direktiv ikke berøre andre muligheter og unntak fastsatt i TLAC-standarden for å overholde kravet om etterstilling.
- 14) Det er hensiktsmessig at endringene av direktiv 2014/59/EU fastsatt i dette direktiv får anvendelse på usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt på eller etter datoen for anvendelse av dette direktiv. Av hensyn til rettssikkerheten og for å redusere overgangskostnadene så mye som mulig er det imidlertid nødvendig å innføre passende beskyttelsestiltak med hensyn til prioriteringen ved insolvens av fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt før nevnte dato. Medlemsstatene bør derfor sikre at prioriteringen ved insolvens av alle utestående usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter som institusjonene har utstedt før denne datoen, er underlagt medlemsstatenes lovgivning som vedtatt per 31. desember 2016. I den grad visse nasjonale lover som vedtatt per 31. desember 2016 allerede har som mål å tillate institusjonene å utstede etterstilte forpliktelser, bør deler av eller alle de utestående usikrede fordringene fra gjeldsinstrumenter utstedt før datoen for anvendelse av dette direktiv, kunne ha samme prioritet ved insolvens som underordnede prioriterte gjeldsinstrumenter utstedt på vilkårene i dette direktiv. Etter 31. desember 2016 og før datoen for ikrafttredelse av dette direktiv bør dessuten medlemsstatene kunne tilpasse sin nasjonale rett om prioriteringen ved ordinær insolvensbehandling av usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt etter datoen for anvendelse av slike lover, for å oppfylle vilkårene fastsatt i dette direktiv. I så fall bør bare usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt før anvendelsen av denne nye nasjonale loven fortsatt være underlagt medlemsstatenes lovgivning per 31. desember 2016.

- 15) Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstatene i å fastsette at dette direktiv fortsatt bør få anvendelse når de utstedende foretakene ikke lenger er omfattet av unionsrammen for gjenoppretting og krisehåndtering, særlig fordi de avhender sin kreditt- eller investeringsvirksomhet til en tredjepart.
- 16) Dette direktiv harmoniserer prioriteringen ved ordinær insolvensbehandling av usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter og omfatter ikke prioritering ved insolvens av innskudd ut over eksisterende gjeldende bestemmelser i direktiv 2014/59/EU. Dette direktiv berører derfor ikke medlemsstatenes nåværende eller framtidige nasjonale rett om ordinær insolvensbehandling som omfatter prioritering ved insolvens av innskudd, i den grad slik prioritering ikke er harmonisert ved direktiv 2014/59/EU, uansett hvilken dato innskuddene ble foretatt. Senest 29. desember 2020 bør Kommisjonen gjennomgå anvendelsen av direktiv 2014/59/EU med hensyn til prioriteringen av innskudd ved insolvens og særlig vurdere behovet for eventuelle ytterligere endringer.
- 17) For å sikre rettssikkerhet for markeder og enkeltinstitusjoner og legge til rette for en effektiv anvendelse av det interne tapsdekningsverktøyet bør dette direktiv tre i kraft dagen etter at det er kunngjort.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endringer i direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 2 nr. 1 skal punkt 48 lyde:

«48) «gjeldsinstrumenter»

- i) ved anvendelse av artikkel 63 nr. 1 bokstav g) og j), obligasjoner og andre former for omsettelig gjeld, instrumenter som skaper eller bekrefter en gjeld, og instrumenter som gir rett til å erverve gjeldsinstrumenter, og
- ii) ved anvendelse av artikkel 108, obligasjoner og andre former for omsettelig gjeld og instrumenter som skaper eller bekrefter en gjeld.»

2) Artikkel 108 skal lyde:

«Artikkel 108

Prioritering ved insolvens

1. Medlemsstatene skal i sin nasjonale rett om ordinær insolvensbehandling sikre at
 - a) følgende gis samme prioritet, som er høyere enn prioriteten for fordringer fra ordinære usikrede kreditorer:
 - i) Den delen av kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter som overstiger dekningsnivået fastsatt i artikkel 6 i direktiv 2014/49/EU.
 - ii) Innskudd som ville vært kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter dersom de ikke ble gjort gjennom filialer utenfor Unionen av institusjoner som er etablert i Unionen.
 - b) følgende gis samme prioritet, som er høyere enn prioriteten som gis i henhold til bokstav a):
 - i) Dekkede innskudd.
 - ii) Innskuddsgarantiordninger som inntre i dekkede innskyteres rettigheter og forpliktelser ved insolvens.
2. Medlemsstatene skal for foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a)–d) i sin nasjonale rett om ordinær insolvensbehandling sikre at ordinære usikrede fordringer har høyere prioritet enn usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter som oppfyller følgende vilkår:
 - a) Den opprinnelige avtalefestede løpetiden for gjeldsinstrumentene er på minst ett år.
 - b) Gjeldsinstrumentene inneholder ingen innebygde derivater og er ikke selv derivater.
 - c) Den relevante kontraktsdokumentasjonen og eventuelt prospektet for utstedelsen viser uttrykkelig til den lavere prioriteten i henhold til dette nummer.

3. Medlemsstatene skal sikre at usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 2 bokstav a), b) og c) i denne artikkel, har høyere prioritet i deres nasjonale rett om ordinær insolvensbehandling enn fordringer fra instrumenter nevnt i artikkel 48 nr. 1 bokstav a)–d).

4. Uten at det berører nr. 5 og 7, skal medlemsstatene sikre at deres nasjonale rett om ordinær insolvensbehandling som vedtatt per 31. desember 2016 ved ordinær insolvensbehandling får anvendelse på prioriteten til usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt av foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a)–d) i dette direktiv før datoen for ikrafttredelse av tiltak i henhold til nasjonal rett som innarbeider europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/2399(*).

5. Dersom en medlemsstat etter 31. desember 2016 og før 28. desember 2017 har vedtatt en nasjonal lov om prioriteringen ved ordinær insolvensbehandling av usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt etter datoen for anvendelse av slik nasjonal lov, får nr. 4 i denne artikkel ikke anvendelse på fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt etter datoen for anvendelse av nevnte nasjonale lov, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) I henhold til nevnte nasjonale lov og for foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a)–d) har ordinære usikrede fordringer ved ordinær insolvensbehandling høyere prioritet enn usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter som oppfyller følgende vilkår:

i) Den opprinnelige avtalefestede løpetiden for gjeldsinstrumentene er på minst ett år.

ii) Gjeldsinstrumentene inneholder ingen innebygde derivater og er ikke selv derivater.

iii) Den relevante kontraktsdokumentasjonen og eventuelt prospektet for utstedelsen viser uttrykkelig til den lavere prioriteten i henhold til den nasjonale loven.

b) I henhold til nevnte nasjonale lov har usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter som oppfyller vilkårene fastsatt i bokstav a) i dette ledd, ved ordinær insolvensbehandling høyere prioritet enn fordringer fra instrumenter nevnt i artikkel 48 nr. 1 bokstav a)–d).

På datoen for ikrafttredelse av tiltak i henhold til nasjonal rett som innarbeider direktiv (EU) 2017/2399, skal usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter nevnt i første ledd bokstav b) ha samme prioritet som den nevnt i nr. 2 bokstav a), b) og c) og i nr. 3 i denne artikkel.

6. Ved anvendelse av nr. 2 bokstav b) og nr. 5 første ledd bokstav a) ii) skal gjeldsinstrumenter med variabel rente avledet fra en bredt anvendt referanserate og gjeldsinstrumenter som ikke er angitt i tredjestatens nasjonale valuta, forutsatt at hovedstol, tilbakebetaling og rente er angitt i samme valuta, ikke anses å være gjeldsinstrumenter som inneholder innebygde derivater, utelukkende på grunn av disse egenskapene.

7. Medlemsstater som før 31. desember 2016 har vedtatt en nasjonal lov om ordinær insolvensbehandling der ordinære usikrede fordringer fra gjeldsinstrumenter utstedt av foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a)–d) deles inn i to eller flere ulike prioritetsgrupper, eller der prioriteten til ordinære usikrede fordringer fra slike gjeldsinstrumenter endres i forhold til alle andre ordinære usikrede fordringer med samme prioritet, kan fastsette at gjeldsinstrumenter med den laveste prioriteten blant disse ordinære usikrede fordringene har samme prioritet som fordringer som oppfyller vilkårene i nr. 2 bokstav a), b) og c) og i nr. 3 i denne artikkel.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/2399 av 12. desember 2017 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til prioritering av usikrede gjeldsinstrumenter ved insolvens (EUT L 345 av 27.12.2017, s. 96).»

Artikkel 2

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 29. desember 2018 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra datoen for deres ikrafttredelse i nasjonal rett.

2. Når bestemmelsene nevnt i nr. 1 vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Nr. 2 får ikke anvendelse dersom medlemsstatenes nasjonale bestemmelser som gjaldt før datoen for ikrafttredelse av dette direktiv, overholder dette direktiv. I så fall skal medlemsstatene underrette Kommissjonen om dette.

4. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen og Den europeiske banktilsynsmyndighet teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Gjennomgåelse

Senest 29. desember 2020 skal Kommissjonen gjennomgå anvendelsen av artikkel 108 nr. 1 i direktiv 2014/59/EU. Kommissjonen skal særlig vurdere behovet for eventuelle ytterligere endringer med hensyn til prioritering av innskudd ved insolvens. Kommissjonen skal framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 4

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 12. desember 2017.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

M. MAASIKAS

Formann
